בס"ד

יום **ב'**, **כד'** ב**אייר** תש"ס (**29** במאי)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

היום **39** ימים, שהם **חמישה** שבועות ו**4**- ימים לעומר.
הרחמן הוא יחזיר לנו עבודת בית המקדש למקומה, במהרה בימינו אמן. סלה.

לקראת יום רביעי, יום פרוץ מלחמת ששת-הימים לפני 33 שנה, ולקראת יום ירושלים (ביום ששי הקרוב), יום שחרור העיר העתיקה:

הנצחון הגדול במלחמה נתעצם עוד יותר בשל מה שקרה לפני-כן:-
-בישראל שררה אווירה קשה בגלל המיתון,
-תקופת ההמתנה וההתרוצצויות הפוליטיות הוסיפו למבוכה ולדאגה,
-מנהיגי ערב, ובעיקר נאצר ממצרים, הכריזו במפורש על "חיסול ישראל".
לא פלא, אם כן, שישראלים רבים חששו מ"חורבן בית שלישי". ובנוסף, מדיניות אי-הפרסום הישראלית ביומה הראשון של המלחמה – בעת שהנצחון כבר היה ברור – לעומת ההתרברבות של אמצעי התקשורת הערביים על "חיסול הישות הציונית" והבאת פרטים מלאים על תל-אביב וחיפה הבוערות, הוסיפה גם היא לאווירה הכבדה. [ספר המאה]

וכנגד, דברים אלה מפי הרב משה צבי נריה זצ"ל:

הבטחת הקב"ה לאבות ושבועתו להם, היא הבסיס המוסרי לכיבוש הבנים, כדברי נחמיה, החוזר העתיק לארץ מולדתו, עם תום הגלות הראשונה: "ותביאם אל הארץ אשר אמרת **לאבותיהם** לבוא לרשת. ויבאו **הבנים ויירשו** את הארץ." [נחמיה **ט'** 23-24]
אדם מישראל פותח את תפילת שחרית בפסוקי ברית אבות, ומדגיש ומבליט מיד את מתנת הארץ: "זכרו לעולם בריתו, דבר צוה לאלף דור; אשר כרת את אברהם ושבועתו ליצחק. ויעמידה ליעקב לחוק, לישראל ברית עולם. לאמור, לך אתן ארץ כנען חבל נחלתכם." [דברי הימים-א' **טז'** 15-18]
שבועה, חוק, ברית – "דבר צוה לאלף דור". כאן מדובר בשפת הנצח. במושגים של יציבות, של קביעות, ללא שינויים וללא תמורות. למעלה מסדר הזמנים, למעלה מחליפות בחיי גוי ואדם, בחיי עם וארץ – "חוק ולא יעבור".
נין ונכד אשר האבות בשבילו רק דמויות אגדתיות, עתיקות מעורפלות, דמויות בלתי **מחייבות** – הם גם בלתי **מזכות**. **ההבטחות** רופפות, מטושטשות, כשם **שהמובטחים** קיימים רק בערפלי האגדה.
לא כן אצל יהודים, שהם מאמינים בני מאמינים, שהם "עם אלקי אברהם" [תהלים **מז'** 10] המתפללים יום יום ל"אלקי אברהם, אלקי יצחק ואלקי יעקב", אצל אלה שאברהם אבינו הוא בשבילם ראש צורים, **איתן** העולם, הבסיס היסודי להוייתו הלאומית – אצלם, ברית אברהם מחייבת ומזכה. **מחייבת** את **העם** כולו לידבק ולהמשיך במעשי אבות, ו**מזכה** אותו בארץ כולו, נחלת אבות.
כל ילד בישראל מוכנס "בבריתו של אברהם אבינו ע"ה", ברית "מצוות, חוקות ותורות" [בראשית **כו'** 5], וכניסה זו לברית אבות היא גם הקובעת את הזכות לנחלת אבות, שכן עם כריתת הברית הזאת, ברית האהבה, הובטחה הארץ לאברהם אבינו ע"ה לאחוזת עולם: "ונתתי לך ולזרעך אחריך את ארץ מגוריך את כל ארץ כנען לאחוזת עולם והייתי להם לאלוקים." [בראשית **יז'** 8] (ומאוחר יותר: "...כי ביצחק ייקרא לך זרע" [שם **כא'** 12])
["ברית אבות לבנים", מהספר:"ישראל במדינתו"] {ההמשך יבוא...}

יום נעים!